

ת"פ 54773/12/21 - מדינת ישראל נגד מוחמד דכה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 54773-12-21 מדינת ישראל נ' דכה(עציר)

לפני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה:

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב

על-ידי ב"כ עו"ד מיטב דגן

נגד

מוחמד דכה

הנאשם:

על-ידי ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 ו- 335(1) ו- (2) לחוק העונשין.

במסגרת הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים תוקן כתב האישום באופן שיפורט להלן, אולם הצדדים לא גיבשו הסכמה לעניין העונש ובהקשר זה טען כל צד על-פי מיטב שיקול דעתו.

2. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, עובר ליום 21.10.21, קשר הנאשם קשר עם תשעה גברים אחרים, שזהותם אינה ידועה, במטרה לפגוע בע.א.ע. בסמוך לכך נסעו הנאשם והאחרים משכונת פרדס דכה לכיוון ביתו של ע.א.ע. כשהם נוסעים יחדיו בג'יפ מסוג רוביקון, ברכב נוסף ובקטנוע. בהגיעם למקום, חלק מהאחרים החלו להכות את ע.א.ע. ובהמשך אחד מהם ירה באמצעות כלי נשק שהובא למקום ללא ידיעתו של הנאשם לעבר ע.א.ע., פגע בעורפו ובחלק האחורי של ראשו וגרם לו לחתך. כתוצאה מפצע הירי, נזקק ע.א.ע. לטיפול רפואי ולתפירת החתך.

במקביל, החל הנאשם, בצוותא חדא עם חלק מהאחרים, להכות את אחיו של ע.א.ע. (להלן - **המתלונן**) אשר שהה במקום, בכל חלקי גופו. הנאשם הכה את המתלונן בראשו ובגופו באמצעות חפץ קשה וכן באמצעות ידיו ורגליו. לאחר שסיימו הנאשם והאחרים להכות את ע.א.ע. ואת המתלונן, חזרו לרכבים ושבּוּ בנסיעה לפרדס דכה.

כתוצאה מהמכות אשר ספג המתלונן בידי הנאשם והאחרים, הוא אושפז בבית החולים ונגרמו לו חבירות חמורות מרובות לרבות שברים בצלעות ובחוליות וחתך בקרקפת. כמו כן, מקשירת הקשר לפגוע בע.א.ע. והירי לעברו נגרם לו חתך בעורפו ובראשו.

על יסוד מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירות המפורטות לעיל.

טיעוני הצדדים לעונש

עמוד 1

3. התובע, עו"ד מיטב דגן, עמד בטיעונו על כלל הנתונים הרלוונטיים לקביעת מתחם העונש ההולם, ובכלל אלה: חומרת המעשים, הערכים המוגנים שנפגעו ועוצמת הפגיעה בהם.

התובע עמד על נסיבות ביצוע העבירה וטען כי במקרה זה **"מדובר במעשה עברייני שתוכן היטב מראש, אין בו אף לא היבט אחד של ספונטניות או הסלמה, אלא להיפך, עשרה גברים נכנסו לכלי רכב ונסעו יחדיו כדי לתקוף שני גברים מבוגרים מהם בביתם של האחרונים... מדובר בהתנהלות עבריינית מובהקת, ברף גבוה ומכוער. הנאשם היה המרכזי במסגרת התקיפה, נצפה במצלמות האבטחה כשהוא מכה שוב ושוב את הקורבן..."**

התובע אף התייחס לנזקים הרפואיים שנגרמו למתלונן ולנזקים הפוטנציאליים שהיו יכולים להיגרם לו ולנפגע העבירה הנוסף, שהיה יכול למות כתוצאה מהירי במקרה של סטייה של חצי ס"מ.

תוך הפניה לפסיקת בתי המשפט; בשים לב לכך שהנאשם הורשע גם בעבירה של קשירת קשר ביחס לנפגע העבירה הנוסף; ובשקלול כלל הנתונים; סברה התביעה כי יש מקום לקבוע **מתחם שנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר**.

בהתייחס למיקומו של הנאשם בתוך המתחם, נטען כי יש ליתן משקל לקולא להודאת הנאשם, לקיחת האחריות וגילו הצעיר (קצת מעל 21 בעת ביצוע העבירות). אשר לגיליון הרישום הפלילי נטען כי **"בעברו עבירה אחת, והכרעת הדין שם, בהסכמה, הייתה ביוני 2021, ואני חושב שיש חומרה יתרה בכך שאדם מודה פה בעבירה ויודע כי הוא עומד להישלח למאסר, ועוד טרם הספיק לרצות מאסרו, רק 4 חודשים לאחר מכן, הלך וביצע עבירה נוספת... מעשה זה לבדו מעיד על חוסר לקיחת אחריות, על אדישות וזלזול בחוק..."**.

אשר על כן, התביעה סברה כי יש למקם את עונשו של הנאשם במרכז המתחם ולהטיל עליו 36 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים משמעותיים לשני נפגעי העבירה. עוד עתרה התביעה כי תקופת מעצרו של הנאשם בתיק זה - אשר חופפת את עונש המאסר בן 6 החודשים שהושת על הנאשם במסגרת ת"פ 14528-03-21 - לא תנוכה מעונש המאסר שיושת עליו.

4. הסנגור, עו"ד מחמוד נעאמנה, התייחס בטיעונו לתיקון המשמעותי שנערך בעובדות כתב האישום ובסעיפי האישום, להודאתו של הנאשם בשלב מוקדם של ההליך, לחיסכון בזמן הציבורי, לגילו הצעיר, לכך שההרשעה הקודמת היא בעבירות תעבורה ולא בעבירות אלימות ולעובדה שמדובר במעצר ראשון, בתנאים קשים ולתקופה ממושכת.

הסנגור ציין כי אשר לתוצאה, הרי שלא ניתן לדעת מי מהמעורבים הוא שגרם לתוצאה אלא מדובר בביצוע בצוותא ולשיטת ההגנה - יש לכך משמעות.

עוד נטען, כי הנאשם הפנים את הפסול במעשיו והביע חרטה כנה ועמוקה ולראייה - משפחתו הפקידה סכום של 10,000 ₪ לצורך פיצוי חרף מצבם הכלכלי הקשה. לדברי הסנגור, מדובר במהלך שנעשה ביוזמת המשפחה ולבקשת הנאשם מתוך הבנת טעותו, רצונו לנקות שולחן ולהשתלב בהליך טיפולי בכלא.

אשר לקביעת מתחם העונש ההולם צוין, כי המתחם לו עתרה התביעה לא היה בהסכמתו של הסנגור, שהתמצתה אך בתיקון כתב האישום, וכי מדובר במתחם חריג וגבוה באופן משמעותי ביחס למתחמים שנקבעו בפסיקה במקרים

דומים. לאחר שהפנה לפסיקה מרובה ומגוונת, עתר הסנגור לקבוע מתחם הנע בין 8 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר, ולמיקום הנאשם בתחתית המתחם היות שמדובר "בבחור צעיר שמעט, עדיין בתחילת דרכו, ויש רצון ומוטיבציה, והמעצר השיג זאת... הנאשם עובר תהליך מאוד לא פשוט במעצר, אך זה הליך של בגרות ותובנות, וצריך שיהיה אור בקצה המנהרה".

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

5. האירוע בו נטל הנאשם חלק חמור, אלים וראוי לכל גינוי, במיוחד כאשר נעשה במקרה דנא שימוש בחפץ קהה. לפיכך, יש לקבוע בצידו "תג מחיר" אשר יהא בו לשקף את חומרת המעשים ולייצר הרתעה ראויה.

לעניין זה מצאתי להפנות לדבריו של בית המשפט העליון ברע"פ 5128/21 סלאמה נ' מדינת ישראל (15.8.2021):

"וידגש - המבקש הורשע בעבירת אלימות חמורה, במסגרתה תקף את שני המתלוננים באופן שהוביל לפציעתם והצריך טיפול רפואי. יש להימנע מגישה סלחנית כלפי עבירות אלימות, ההולכות וגוברות במרחב הציבורי, וזאת על ידי שליחת מסר מרתיע לפיו העונש הראוי בגין יהא מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח".

וכן בע"פ 6197/20 מדינת ישראל נ' גולאני (28.11.2021):

"בית משפט זה הדגיש לא אחת את החומרה הטמונה בעבירות חבלה חמורה, המסכנות את שלום הציבור ובטחונו, תוך עשיית דין עצמי והתעלמות מהוראות חוק, וגורמות פעמים רבות לפגיעות בגוף ובנפש. על מדיניות הענישה לשקף חומרה זו על ידי השתת עונשי מאסר משמעותיים על עבריינים המבצעים עבירות אלימות בכלל, ועל מי שביצע עבירה של חבלה בנסיבות מחמירות בפרט".

6. דברים אלו יפים ושימיים לעניינו של הנאשם, אשר יחד עם תשעה אחרים קשר קשר לפגוע בע.א.ע ונקט באלימות קשה כנגד המתלונן, עת הכה אותו בראשו ובגופו באמצעות חפץ קהה ובידיו ורגליו. אין מדובר באירוע ספונטני שהתרחש בלהט הרגע ו/או במכה בודדת אלא בתקיפה נמשכת שתוכננה מראש ובקפידה, כשהנאשם והאחרים מכים את המתלונן בצוותא חדא וגורמים לו לחבלות חמורות ומרובות שמעידות על חומרת המעשים.

מדובר במעשים אשר פגעו בעוצמה משמעותית בערכים המוגנים של כבוד האדם, שלמות הגוף, הזכות לאוטונומיה על הגוף, הביטחון האישי והביטחון הציבורי.

במסגרת מתחם העונש ההולם יש לשקלל גם את הנזקים המשמעותיים שנגרמו למתלונן, אשר אושפז בבית החולים בעקבות חבלות חמורות ומרובות שכללו שברים בצלעות שמאל 6 עד 10, שברים בפרוססוס ספינוזוס חוליות d4-d5 וחתך בקרקפת. גם לע.א.ע נגרם חתך בעורף ובראש וחלקו של הנאשם בפגיעה זו נובע מהרשעתו בעבירת קשירת הקשר לפגוע בו. ניתן לשער שלמתלונן ולאחיו נגרמו גם נזקים נפשיים בעקבות האימה שאוחזת כל אחד בסיטואציה דומה. כמו כן, יש ליתן את הדעת לנזק הפוטנציאלי שיכול היה להיגרם שכן האירוע יכול היה להסתיים בפציעות חמורות עוד יותר (ובעניינו של ע.א.ע - אף במוות בעקבות הירי).

7. אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, הרי שקיימת קשת רחבה של מקרים הנבדלים זה מזה בנסיבותיהם ובמדרג חומרתם, ובהקשר זה מצאתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

א. ע"פ 2403/21 **אמארה נ' מדינת ישראל** (25.11.2021) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של חבלה בנסיבות מחמירות בצוותא ואיומים בכך שבעקבות סכסוך שנתגלע בין משפחת המערער למתלון, איים המערער על המתלון וקשר קשר יחד עם אחיו הצעיר (בן 18) לפגוע בו. לשם כך הצטיידו השניים במוטות עץ וארבו למתלון וכשחלף על פניהם הנה אותו אחד מהם ולאחר מכן הנה אותו האח בראשו באמצעות המוט. המתלון ניסה להימלט אולם הם דלקו אחריו והוסיפו להכות בו. לאחר שנפל ארצה, האח הכה אותו שוב באמצעות המוט. למתלון נגרמו שבר והמטומה תת עורית באמת ידו, שפשוף שטחי בראשו ונפיחות קלה מעל פיקת הברך. בית המשפט המחוזי קבע בעניינו של המערער **מתחם ענישה שנע בין 10 ל- 26 חודשי מאסר**, וזאת בהיתן חלקו המצומצם של המערער ביחס לאחיו, והשית על המערער 11 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון.

ב. ע"פ 6269/21 **בקלה נ' מדינת ישראל** (10.3.2022) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות בכך שתקף יחד עם שניים אחרים שליח פיצה באמצעות אגרופים, בעיטות, גרירה על הרצפה וחניקה. למתלון נגרמו חבלות בגופו, כמו גם בצווארו ובראשו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר** והטיל על המערער 20 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים, וזאת בעקבות הליך טיפולי בו נטל חלק ונגדע בשל מעשיו שלו. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון.

ג. ע"פ 5407/21 **דלאשי נ' מדינת ישראל** (15.2.2022) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ואיומים בכך שעל רקע סכסוך כספי עם המתלון, שסיפק למערער שירותים מקצועיים במסגרת עבודתו כעורך דין, הצטייד המערער בחפץ חד ובמקל, פנה לעבר ביתו של המתלון וכאשר פגש בו איים לפגוע בו ותקף אותו באמצעות המקל בראשו ובכתפו. לאחר שהמתלון הדף את המערער ונשך אותו בצווארו, המערער תקף אותו פעמיים באמצעות חפץ חד במותנו השמאלית ופעם נוספת בבית החזה ואיים בשנית לפגוע בו. כתוצאה ממעשיו של המערער נגרמו למתלון פצעים שונים והוא אושפז בבית חולים. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר** והטיל על המערער 24 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון.

ד. ע"פ 6197/20 **מדינת ישראל נ' גולאני** (28.11.2021) - המשיב הורשע על יסוד הודאתו בעבירת של חבלה בנסיבות מחמירות בכך שבמהלך קטטה שהתפתחה על רקע סכסוך עסקי, דקר המשיב שני מתלוננים באמצעות חפץ חד בפלג גופם העליון והשניים נזקקו לטיפול רפואי. במסגרת הסדר טיעון שגובש בין הצדדים הוסכם כי המערער תטען לעונש מאסר לתקופה של 27 חודשים ואינה מתחייבת שלא לערער על גזר הדין במידה שבית המשפט "יחרוג לקולא" מההסדר. לאור נסיבות אישיות של המשיב, ונתונים נוספים שפורטו בגזר הדין, לרבות תסקיר שירות מבחן חיובי, הטיל בית המשפט המחוזי על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ערעור שהוגש על קולת העונש התקבל.

נקבע כי "**המקרה שלפנינו נמנה עם אותם מקרים המצדיקים את התערבות ערכאת הערעור - הן**

מחמת קולת העונש שנגזר על המשיב ביחס לחומרת מעשיו, הסוטה באופן חריג מהענישה המקובלת; והן לאור הימנעות הערכאה הדיונית מקביעת מתחם עונש הולם, בניגוד לנדרש על פי דין".

אשר על כן, בית המשפט העליון העמיד את עונשו של המשיב על 15 חודשי מאסר בפועל, תוך שציין פעמיים כי מדובר בעונש "שאף הוא אינו מבטא את העונש הראוי בנסיבות העניין, וזאת לאור ההלכה כי אין זה מדרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין".

ה. ע"פ 8897/20 סקנדריין נ' **מדינת ישראל** (6.5.2021) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שבעקבות סכסוך של אחיו עם שכן, הגיע לפנות בוקר לבניין בו מתגורר המתלון כשלראשו כובע קפוצ'ון ועל ידו כפפות, התקרב למתלון כשיצא לטיול עם כלבו והכה אותו מספר פעמים בחוזקה באמצעות אלה טלסקופית ואגרופים ואף הפעיל שוקר חשמלי מספר פעמים בצמוד לראשו של המתלון. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלון חבלות חמורות והוא אושפז בבית חולים. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר** והשית על המערער 20 חודש מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על-ידי בית המשפט העליון.

ו. ע"פ 379/15 לוי נ' **מדינת ישראל** (26.7.2015) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שבעקבות ויכוח שהתגלע בין המערער למתלון בבית קפה שכונתי, החלו השניים להתקוטט והנוכחים במקום הפרידו בין הניצים. זמן קצר לאחר מכן המערער הרים בידו בקבוק בירה, התקרב למתלון והטיח את הבקבוק בחוזקה בפניו של המתלון. כתוצאה מהמעשה נשבר הבקבוק והמתלון נפצע בפניו ודימם. בבית החולים אובחנו חתך ושבר בארובת העין, קושי בפתיחת הפה והגבלה בתנועות. המתלון נזקק לאישפוז. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר** והשית על המערער 30 חודשי מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על-ידי בית המשפט העליון.

ז. ע"פ 1892/15 מדיעם נ' **מדינת ישראל** (31.5.2015) - המערערים הורשעו על יסוד הודאתם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שמסיבה שאינה ידועה, ועל רקע היכרות מוקדמת, הוחלפו בין המערער 1 למתלון דין ודברים. או אז, המערער 1 נטל מקל מרכבו והכה את המתלון באמצעותו בכל חלקי גופו. המערער 2 יצא אף הוא מהרכב, נטל מקל נוסף והצטרף אל המערער 1 והשניים היכו אותו יחדיו באמצעות המקלות בכל חלקי גופו. למתלון נגרם פצע בקרקפתו, שבר בעצם הזיגומה ושברים בשוק רגלו ובשורשי שתי כפות ידיו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 14 ל- 24 חודשי מאסר** והשית על המערערים 14 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון.

ח. ע"פ 8319/14 **מדינת ישראל נ' מלול ואח'** (30.3.2015) - המשיבים הורשעו על יסוד הודאתם בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לביצוע פשע בכך שבעקבות סכסוך שהתגלע בין המשיב 1 לאחיו הצעיר של המתלון, וניסיונו של המתלון לפתור את הסכסוך ביניהם בדרכי שלום, הגיעו המשיבים 1-2 לביתו של המתלון לפנות בוקר והחלו להכות אותו מכות נמרצות באגרופיהם. בשלב מסוים גם משיב 3 הצטרף, והמתלון התמוטט על הקרקע. המשיבים המשיכו להכותו עד ששוטר שעבר באותה עת במקום הבחין במתרחש וצעק לעבר המשיבים כי יחדלו ממעשיהם. למתלון נגרמו חבלות בכל חלקי גופו והוא פונה לבית החולים. בית המשפט המחוזי קבע בעניינם של משיבים 1-2 **מתחם ענישה הנע בין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר** והשית עליהם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות בהתחשב בהיותם "בגירים-צעירים", העדר עבר פלילי והמלצת שירות המבחן. ערעור שהגישו המשיבים על חומרת העונש

נדחה, בעוד שערעור על קולת העונש התקבל על ידי בית המשפט העליון שהחמיר את עונשם ל- 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג וברית, וזאת בהתחשב ברצונם להתגייס לצבא/לשוב לשירות שנקטע בעקבות האירוע, העובדה ששילמו את הפיצויים שהושטו עליהם לטובת המתלון במלואם והמלצת שירות המבחן.

סיכום - מתחם העונש ההולם

8. על יסוד כלל הנתונים אשר פורטו לעיל, ובשים לב לכך שהנאשם הורשע גם בעבירה של קשירת קשר ביחס לנפגע העבירה הנוסף, ראיתי להעמיד את **מתחם העונש ההולם ברף התחתון שלו על 18 חודשי מאסר וברף העליון של על 36 חודשי מאסר.**

העונש המתאים לנאשם

9. בבואי לבחון את העונש המתאים לנאשם ראיתי ליתן משקל לנתונים הבאים:

הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. לצד החיסכון בזמן הציבורי, התנהלות זו ייתרה את הצורך בהעדת המתלוננים ויש בה גם כדי ללמד על הפנמת הפסול שמעשים. יש אף לציין, וניתן לראות זאת כהיבט נוסף המלמד על הפנמה, כי הנאשם הפקיד ₪ 10,000 בקופת בית המשפט לצורך פיצוי המתלון.

מבחינת נתוניו האישיים של הנאשם, מצאתי לציין את גילו הצעיר של הנאשם, שהיה בן 21 בעת ביצוע העבירות.

אשר לעברו הפלילי של הנאשם - לחובתו הרשעה אחת קודמת משנת 2021 בעבירה של הפקרה אחרי פגיעה, בגינה הטלתי על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג וברית, לצד עונשים נלווים (ת"פ 14528-03-21). הגם שלא מדובר בעבר פלילי מכביד או רלוונטי, עדיין - העובדה כי המעשה הנוכחי בוצע בזמן שהתנהל נגד הנאשם הליך פלילי אחר מלמדת כי הנאשם לא מורתע מלהמשיך ולעבור עבירות נוספות ויש ליתן לנתון זה משקל לחומרה בקביעת העונש.

סוף דבר

10. לאור האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים כמפורט להלן:

א. 20 חודשי מאסר בפועל. מתקופה זו תנוכה תקופת המעצר שבין יום 14.12.2021 ליום 1.1.2022. תקופת המאסר לאחר הניכוי תרוצה באופן שחודש אחד ירוצה בחופף לתקופת מאסרו של הנאשם בת"פ 14528-03-21 והיתרה במצטבר.

ב. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

ד. פיצוי בסך ₪ 10,000 לטובת המתלון (ר.א.ע - עד תביעה 2 בכתב האישום המקורי). כיוון שהפיצוי הופקד מבעוד מועד תדאג המזכירות להעבירו למתלון לאחר קבלת הפרטים הרלוונטיים. התביעה תדאג להודיע למתלון על הצורך במסירת הפרטים.

ניתן צו למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום כ"א תמוז תשפ"ב, 20/07/2022 במעמד הצדדים.

**בני שגיא, שופט
סגן נשיא**